

TJALVISTEN

MEDLEMSBLAD FOR

IDRETTSKLUBBEN TJALVE

NR. 4 - DES. 1965

40. ÅRGANG

IDRETT OG SAMFUNN

Flere og flere får nå øynene opp for at det moderne samfunn vil stille krav til oss mennesker, krav som vi må ruste oss til å møte. Det nye samfunn krever effektivitet og tempo, og den økende passivitet medfører både belastningssykdommer og problemer på det mentale plan. Et blikk på de stadig økende køer som søker fysikalsk og annen behandling for kroppslige sivilisasjonssykdommer, og på det stadig stigende antall medborgere som søker hjelp mot psykiske lidelser i behandling og medikamenter, er nok til å overbevise oss om at vi er inne i en betenkelig utvikling.

Når samfunnet og idretten idag ofte står i et motsetningsforhold til hverandre, skyldes det utvilsomt at man ikke har funnet frem til en konstruktiv felles målsetting og fastleggelse av de hovedoppgaver som de enkelte instanser bør ta seg av i arbeidet mot det felles mål.

Det er ingen tvil om at den organiserte idrett har vært nødt til å prioritere sitt arbeide p.g.a. store økonomiske problemer og derav følgende vanskeligheter med å få folk til å engasjere seg i et bredt arbeide for hele folkets sunnhet. Alt for ofte har prioriteringen da gitt seg utslag i at man har måttet skjære ned på ar-

beide blant barn, ungdom og andre mer «perifere» grupper, og man har isteden konsentrert seg om topp-idrettsfolkene, av grunner som man vel kan forstå. Norsk idretts ledelse kunne vanskelig ta den kritikk den måtte få om norske idrettsmenn totalt ville falle igjennom i de store internasjonale oppgjør.

Men enkelte av idrettens ledere har sikkert i for stor grad konsentrert seg om toppidretten og ikke fremmet et konstruktivt alternativ for sitt arbeide for hele befolkningens helse. Resultatet av dette har vært kritikk fra mange hold, og samfunnets midler er i liten grad stillet til idrettens disposisjon.

Kritikken er ofte berettiget, fordi der i manges øyne bygges en kløft mellom dem som skulle være sunnhetens idealer og samfunnets borgere forøvrig. Det er heller ingen tvil om at forherligelsen av idrettsheltene har skapt negative reaksjoner også overfor det å ta del i moderate former for fysisk aktivitet, og den har sikkert avholdt mange fra å søke til idrett og friluftsliv som helsebyggende livsvane.

Men vi som arbeider i idrettens klubber og lag, vet at det rundt omkring i landet gjøres et beundringsverdig arbeide blant barn og ungdom. Ikke minst *vi* føler sorgen over å måtte prioritere og skyve vesentlige oppgaver fra oss. Men det at så få av våre kolleger resignerer overfor de økonomiske vansker, og fortsetter med konstruktivt arbeide for barn og ungdom — det er en stimulans til å fortsette.

Men vi skal heller ikke se bort fra det faktum at vanskeligheter styrker og forener. Idrettens sterke appell er konkurransen, også konkurransen mellom idretts-

TJALVISTEN

Medlemsblad for
Idrettsklubben Tjalve

Redaksjonskomité: Einar Førde, Jan
Hemsvik, Svein Lilleberg.

Bladets adresse:

I.K. Tjalve, Idrettens Hus, Oslo.

Trykk:

K. Brevigs Boktrykkeri, Oslo.

Lokalene ligger i Husmorhuset i Fagerborggt. 14.

Formannen tenker allerede på sommerens stevnesesong. Han har møte med representanter for Helsingin Kisa Veikot og Stadionklubbarna om et omfattende opplegg for stevner i Helsingfors, Stockholm og Oslo. Datoene er faktisk nesten bestemt, men et par landskamper som ble fastsatt på kalenderkongressen i København nylig ligger ubehagelig nær vår dato synes vi.

Både Norges Fri-idrettsforbund og Oslo Fri-idrettskrets har hatt sine årsting. På det førstnevnte var Tjalve representert av Audun Boysen, Jan Hemsvik og Ole Petter Sandvig. På det andre årstinget av Jan Hemsvik, Kolbjørn Sæves og Ole Petter Sandvig.

En gledelig ting er at Oslo Idrettskrets' kamp om å få nedsatt lokaleiene for idrettsklubbene på skolene her i byen endelig synes vunnet. For en stund siden mottok vi et beløp som dekket hele vår lokaleie fra i fjor. Det er visstnok meningen at det for fremtiden bare skal påløpe en symbolsk avgift.

Generalforsamling er avholdt, men den finnes omtalt et annet sted i avisen.

Siden forrige oversikt er det innmeldt 11 nye medlemmer. Følgende nye Tjalve-medlemmer ønskes derfor velkommen:

Jan Bergstrøm, Øivind Eriksen, Harald Flaata, Ole Fugleberg, Kjell Gjærevoll, David Ray Griewisch, Bjørn-Einar Johannesen, Harald Lorentzen, Pål Løchen, Stein Are Regvoll Rydin og Jon Snøfugl.

Olep.

BETAL MED SJEKK

Sikkert
og hendig
betalingsmiddel

BERGENS PRIVATEBANK

Referat fra generalforsamlingen 1965

Tjalves 72. generalforsamling ble avholdt i Husmorhuset, onsdag 24. november 1965.

Formannen, Audun Boysen, åpnet generalforsamlingen med å minnes våre to avdøde medlemmer — Lars Kr. Fronth og Erling Lorentz.

Innkallelse og dagsorden ble godkjent uten bemerkninger.

Deretter leste formannen beretningen. Bjørn Vade festet seg ved formuleringer i beretningen som tydet på at det nærmest er blitt tradisjon at Tjalve skulle arrangere flere av de obligatoriske kreftmesterskapsarrangement. Hemsvik svarte at en viktig grunn til å gjøre dette, er at vi sparer mange penger i form av startkontingent. Beretningen ble forøvrig godkjent uten bemerkninger.

Otto Nordlie leste revisjonsberetningen. Han syntes at styret hadde stelt pent med klubbens midler, selv om posten «Reiser» i regnskapet var stor, over 27 000 kroner. Revisjonsberetningen konkluderte med anbefaling om godkjenning av regnskapet og fritagelse for ansvar for styret. Til regnskapet tok Olav B. Riung ordet og festet seg ved posten garderobeutgifter. Han synes at dette var en ting guttene selv kunne betale. Hemsvik redegjorde for grunnene for at dette ble gjort, og at det mer var å oppfatte som en lokal-leie, da en av klubbens treningsdager jo er lagt til Frogner. Han presiserte dessuten at dette gjaldt kun vinterhalvåret. Arne Kvalheim tok ordet og sa, at de aktive syntes dette var en fin ordning, da de blant annet slapp å måtte vente for å få trene som man må, når det lir mot stafettsesongen. Han mente at de aktive satte pris på tiltaket. Holger Albrechtsen

foreslo at man et annet år skulle bytte navn på denne posten og rett og slett kalle det «Treningsutgifter».

Otto Nordli syntes det var et lite beløp å feste seg ved. Tross alt er det jo de aktive som hjelper oss med økonomien. Henning Norgren uttalte, at han syntes at treningsutgiftene var lave i forhold til klubbens idrettslige standard. Han fremkastet også forslag om, at styret måtte gå inn for at NFIF yter støtte til treningen — rent økonomisk — til de meget få klubber som skaffer forbundet de aller fleste landskampdeltagerne. Boysen svarte her at han allerede hadde vært i kontakt med Sonerud i NFIF om spørsmålet, og denne syntes at spørsmålet kunne være grunnlag for et møte mellom forbundet og endel storklubber. Albrechtsen var enig med Norgren at forbundet burde yte økonomisk støtte til storklubbens trening, men han hadde erfaring for at det var meget vanskelig å få forbundet til å gå med på dette. Bjørn Vade syntes at Tjalvisten hadde vært dyr i år, men her ble det opplyst at det fremdeles står ute noen annonseinntekter. Anton Bech foreslo at klubben skulle gå over til stensilert klubbavis og han skulle gå inn for at klubben fikk en stensilmaskin i jubileumsgave. Bech syntes dessuten at kontingenten i klubben var lav. Han foreslo at det ble lagt en «badeavgift» på kontingenten, slik at den ble mer i samsvar med det guttene fikk igjen for pengene.

Av innkomne forslag var der i år to. Begge kom fra styret. En av generalforsamlingens oppgaver denne gang skulle være å utnevne æresmedlemmer i anledning jubileet. Forslaget hadde følgende ordlyd: «Generalforsamlingen gir Styret

fullmakt til å utnevne inntil 6 æresmedlemmer (i anledning klubbens 75-års jubileum).» Formannen bergrunnet forslaget med at en generalforsamling ikke var et hyggelig forum å drøfte navn i og at de nye æresmedlemmers navn ikke burde offentliggjøres før jubileet. Anton Bech sa at det ikke var første gangen dette skjedde og anbefalte forslaget. Han fikk støtte fra Holger Albrechtsen. Henning Norgren ville gjerne ha en redaksjonsendring på forslaget, at det skulle hete «inntil 6 nye æresmedlemmer». Forslaget ble enstemmig vedtatt med Norgrens redaksjonsendring.

Styrets andre forslag hadde følgende ordlyd: «Idrettsklubben Tjalve's 72. generalforsamling velger formann, nestformann, kasserer og seks styremedlemmer, samt 3 varamenn for styret. Styret gis fullmakt til å konstituere seg selv, for derved å kunne arbeide seg frem til en effektivisering av klubbens ledelse». Den eneste forandring i lovene dette krevde var at dagsordenes punkt 5, valg: avsnitt a, ble hetende: «Formann, nestformann, kasserer og 6 styremedlemmer». Boysen orienterte om bakgrunnen som jo også er forklart i selve forslaget. Meningen er dessuten at man skulle få erfaringer til å omarbeide det kapitel i loven som omhandler de forskjellige styremedlemmers virkeområder. Ut fra forslaget art regnet Holger Albrechtsen med at styret tok gjenvalg og anbefalte forslaget. Anton Bech kom inn på at 9 medlemmer hadde styret allerede siste år så det var intet nytt. Her ble det svart at styret ville komme innenfor lovens ramme igjen. Vade bemerket her at Tjalvister hadde aldri hatt særlig respekt for lovene og at det ville være hyggelig om man kom innenfor dens ramme igjen. Forslaget ble enstemmig vedtatt.

Arne Skjønhaug roste den fremlagte stevneoversikt, men savnet Tjalverekorder i de forskjellige øvelser. Også foregående rekorder der nye var satt burde være med syntes Skjønhaug. Dette ble lovet fra styrets side til et annet år.

Så gikk man over til punkt 5 på dagsordenen som var valg. Alle valg var enstemmige og uten andre kandidater enn de styret hadde oppnevnt:

Styret:

Formann: Audun Boysen (gj.v.)

Viseformann: Bjørn Bogerud (gj.v.)

Kasserer: Reidar Falch (gj.v.)

Det ble så i overensstemmelse med den nye lovendring, valgt 6 styremedlemmer under ett. Styret har siden konstituert seg og fått følgende sammensetning: Sekretær: Ole Petter Sandvig (ny)

Oppmenn: Torbjørn Briseid (ny) og

Ivar Saunes (ny)

Materialforvalter: Jan Erik Larsen (ny)

Styremedlemmer: Kolbjørn Sæves (gj.v.)

Jan Hemsvik (ny)

Varamenn:

1. Egil Gustavson (gj.v.)

2. Leif A. Ekeheien (ny)

3. Jan Nordvik (gj.v.)

Revisorer: Einar A. Nordlie (gj.v.) og

Otto Nordlie (gj.v.).

Varamenn for revisorer:

Holger Albrechtsen (gj.v.) og Toralf Ruud

(gj.v.).

Gutteavdelingens styre:

Leder: Jan Hemsvik (ny)

Styremedlemmer: Jan Jørgen Moe (gj.v.)

og Ole Petter Sandvig (ny).

Gutteavdelingens råd:

Otto Nordli, Willy Kaurin og Rolf Huse

(alle gj.v.)

Otto Nordlie etterlyste i denne forbindelse henvendelser til denne komité.

Gullmerkekomitéen velges bare hvert

5. år og var i år på valg. Følgende ble

i en sekk fra Toronto i Canada til Philadelphia. Til å begynne med var man jo usikker på hva årsaken kunne være — og et etablert spesialutvalg i Forsvarsdepartementet (Pentagon) forsøkte å berolige befolkningen med at «Vi kan ikke bekrefte at det er noe som tyder på at fremmede styrte raketter nærmer seg det amerikanske fastland.» — Det ble heldigvis ikke panikk — til tross for at f. eks. 800 000 New Yorkere måtte tilbringe natten (fra kl. 17.30 om ettermiddagen) i det varme, ille-luktende undergrunnsbaneanlegg — godt var det at dette ikke inntraff under Cuba-krisen i 1962! Selv om strømstansen er beregnet å ha kostet USA ca. 700 millioner kroner var det da noen som tjente på den — et stearinlys kostet i enkelte forretninger i New York kr. 10,00, en enkel lommelykt kr. 35,00!

Idrettsprat og idrettskontakter er det blitt lite av under dette besøket, men jeg kan nå hilse fra 400 meter-løperen Ollan Cassel som var i Oslo i 1964 — og som nå er ansatt på AAU (det amerikanske friidrettsforbundets) kontor her. Han kunne fortelle at evigunge Dan Ferris — som går mot de 80 år — var i Syd-Amerika som leder for en friidretts-tropp der. — Og viktigere enn det: AAU hadde hørt bare gode ord fra den amerikanertroppen som deltok på vårt jubileumsstevne og sendte oss gjerne en ny tropp neste sommer.

Og neste sommer — det er jo like over jul det!

Vel møtt på jubileumsfesten — om en måned.

New York, 27. november.

Bjørn Bogerud.

E - 150

Hun er ærlig verd en
EVALET

Sesongen 1965

Det har vært nok et godt år for Tjalve. Fra sterk personlig rekordforbedring i Holmenkollstafetten og sterk innsats i Bøkeskogstafetten til glimrende innsats på friidrettsbaner landet over. Tjalvister har samlet eller enkeltvis representert klubben på ypperlig måte ikke bare i hele Norge, men også i utlandet. En detaljert framstilling av denne innsatsen her ville bli for omfattende. Vi vil derfor kort bare skissere enkelte hovedbegivenheter.

Med full oppslutning fra hele klubben kunne en sterk Tjalve-tropp legge ut på sin propagandatur 1965, i år til Trøndelag. Det ble på alle måter en vellykket tur, hvor Tjalvister laget god propaganda for sin idrett og for sin klubb. Turen gikk fra Oslo til Røros, hvor det første stevnet ble holdt. Deretter nordover til Selbu og så videre til Namsos, hvor Arne Kvalheim satte ny norsk jun.rekord på 1000 m. med tiden 2.25,9. Fra Namsos gikk turen til Stjørdal. Siste stopp var i Hernes, Elverum.

I årets Norgesmesterskap spilte Tjalve som vanlig en dominerende rolle. Det mest bemerkelsesverdige skjedde vel på mellomdistansene. I hoved-N.M. i Haugesund besatte Tjalvistene Stig Rekdal, Arne Kvalheim og Helge Pharo de tre første plassene på 800 m. i nevnte rekkefølge. Stig Rekdal vant dessuten 1500 m. I junior-N.M. i Askim erobret Tjalvistene Arne Kvalheim, Terje Schr. Nielsen og Magne Bjørdal henholdsvis 1., 2. og 4. plass på 1500 m.! Sesongen 65 bestyrket dessuten vår prestisje som stafett-klubb, idet vi, foruten seier i 4 x 400 m. og 4 x 1500 m. med ny norsk rekord i begge i juniorenes stafett-N.M., tok hjem samtlige stafetter for senior. I Haugesund vant

vi 1000 m. stafett, og i Stjørdal vant vi 4 x 100 m., 4 x 400 m og 4 x 1500 m., med norsk rekord i de to sistnevnte.

Tjalvister har også gjort seg sterkt gjeldende på våre friidrettslandslag denne sesongen.

Til slutt vil vi nevne tjalvistenes plassering på årsstatistikken.

Vi er som vanlig rikt representert. «Bassen» topper statistikken på 200 m. og 400 m. som vanlig, men på 100 m. har han måttet avgi lederplassen til Ole Bernt Skarstein fra Stålkameratene. Svein Lilleberg har delt 3. plass og Svein Johnsen og «Bassen» delt 8. plass. På 400 m. har vil foruten «Bassen», Helge Pharo, som har 4. plass. På 800 m. er Arne Kvalheim nr. 1, Helge Pharo nr. 3, Stig Rekdal nr. 4, Terje Schr.-Nielsen nr. 10 og Jan H. Bentzon nr. 13. På 1500 m. topper Stig Rekdal med Kvalheim som nr. 3 og Schr.-Nielsen som nr. 10. På 3000 m. er vi representert ved Stig Rekdal med en 7. plass. Svein Hytten har 2. plass i høyde, og i samme øvelse er Gunnar Husby nr. 11. Reidulf Førde topper denne gang stav og har dessuten en 7. plass i 10. kamp. Karl Johan Løwe er nr. 3 i tresteg. Ragnar Skautvedt er nr. 7 i kule og nr. 3 i diskos. I diskos har vi også Iver Hole på 8. plass. Willy Rasmussen er «evig toer» i spyd.

TORSKEAFTEN

Som sedvanlig samlet Tjalvister seg en høst-fredag til sin tradisjonelle torske-aften. Feststemningen var på topp fra første stund hos de vel 70 festdeltagerne. Enkelte medlemmer var stadige gjester hos Henriksen med cocktail-bollen. Deres an-

tall repetisjoner av distansen fram til cocktail-bollen var langt større enn man kan oppleve å se på noen distanse i Frognerparken.

Torsken var glimrende og man forsynte seg godt. Stemningen ved bordet var slik den bare kan være blant tjalvister. Etter at den velsmakende torsken var vel fortært, ble vi ikke overrasket da vi senere på kvelden oppdaget enkelte medlemmer med øyne de må ha tatt fra fatet. Årets torskeøye må vi imidlertid tildele Jan H. Bentzon for en ypperlig innsats fra start til mål. Et av kveldens høydepunkt var premieutdelingen, og sjelden har vi opplevd et mer bugnende premiebord. Det gjeveste troféet — «For Tjalve, tanker, ord og gjerning» — ble denne gang under voldsom applaus tildelt vårt populære medlem Ola Syse.

Sprinters.

VELKOMMEN!

Vi har fått velkommen støtte til vår senior-avdeling i det vi går inn i et nytt år. Det er en glede å kunne ønske Harald Lorentzen, Nils Jebsen og Ole Fugleberg hjertelig velkommen til Tjalve.

KLUBBMILJØ

Som vel de fleste allerede kjenner til, har styret leid et lokale i Husmorhuset, Fagerborggt. 14. Det er meningen at vi etter nyttår skal kunne møtes til et hyggelig samvær der én gang i mnd. Det vil bli lagt opp et lite program for hver gang, og det blir anledning til kjøp av forfriskninger og varme pølser for en billig penge. Vi ber alle tjalvister støtte opp om tiltaket til fremme av klubbmiljøet.

NYTT ØKONOMISK TILTAK

Nora Fabrikker har stilt en pølsebod til vår disposisjon. Straks vi har fått politiets tillatelse settes salget igang rett nedenfor Gimle kino. Vi ber alle tjalvister henlegge sine kjøp av Cola og pølser hit, og ellers reklamere sterkt for vår bod. Jan E. Larsen står i spissen for dette tiltaket.

VI TRENER

Det har vært god oppslutning om vår trening på Handelsgym. i høst. For å bruke årstidens terminologi kan vi melde at våre gutter er «i rute». Et kjent ansikt som vi ikke har sett særlig til de siste to sesonger, vår lovende 800 m. løper Per B. Jansson, er dukket opp igjen og virker sterk.

For de som ikke har det klart trener vi på følgende tider:

MANDAG (Handelsgym.)

1. Gutter født 49 og senere 18.00—19.15 ved Svein Hetland.
2. Seniors, juniors og eldste gutteklasse 19.15—20.30 ved Arne Nytrø.

ONSDAG (Frognerpark.)

Garderoben er åpen fra kl. 16.00 til 20.00 og Tjalve har lagt ut treningsbok på disken, hvor man kan skrive seg inn slik at man sparer garderobeavgift. På disse dagene vil det som regel ikke være noen trener til stede.

FREDAG (Handelsgym.)

1. Gutter født 54 og senere, kl. 18.00—19.00 ved Svein Hetland.
2. Gutter født 49-53, løpstrening ute fra kl. 18.00—19.00, deretter innetrening til kl. 19.30 ved S. Hetland.
3. Seniors, juniors og eldste gutteklasse til kl. 20.30 ved Arne Nytrø.

VEL MØTT!

FJORTEN ÅR FOR TJALVE

Mange har spurt meg om det ikke er kjedelig å være trener i den samme klubben år etter år.

Til dette har jeg svart at det aldri har vært kjedelig på treningskveldene i Tjalve, og at det er først og fremst når en har arbeidet lenge i en klubb at en kan få svar på om treningsmetodikken en nytter er god eller dårlig.

For meg har disse årene sammen med Tjalve's idrettsutøver og ledere vært en lærerik tid. Jeg har etter beste evne forsøkt å hjelpe de aktive med treningsopplegg og ved vurdering av teknikker. De aktive har prøvd om mine kunnskaper har holdt mål. Vi har feilet, men vi har også nådd meget gode resultater. Ikke fordi jeg var en god trener, men fordi det nesten alltid er toppkvalitet både fysisk og mentalt i Tjalve-guttene.

Jeg kan bare takke dem alle for hva de har lært meg.

Det er nesten utrolig mange jeg har svettet sammen med på Handelsgym. i disse årene. Jeg har inntrykk av at det er flere generasjoner.

Den første «generasjonen» har nå blitt stødige familiefedre og gode samfunnsborgere. Selv om de ikke akkurat har gjort noen furore i old boys-klassen, så bærer de fremdeles preg av at de ikke har glemt hvordan de skal holde seg i form: E. Bilet, A. Boysen, B. Bogerud, «Bosse» H. Hoxtvedt, K. Indahl, P. Ernst, O. Lie, S. Oseid, E. Sarto, E. Saxhaug, N. Sørensen og Vinje-brødrene.

Fra den andre «generasjonen» er jo noen fremdeles aktive enda, men mange måtte slutte litt for tidlig p.g.a. studier og ar-

beide. Disse årene var preget av sprinterne, og min første store triumf som trener i Tjalve, var den nordiske rekorden i 1961 på 4 x 100 m. stafett på 40,9 sek. Det var det 5. beste klubbresultat i Europa det året. To russiske og to tyske lag var bedre. Det var også 2 tiendedeler bedre enn landslagsrekorden. Med dagens vekslingsfelt tilsvarende tiden 40,6. Det var I. Saunes, C. F. Bunæs, B. Berglund og H. Svaar som stod for denne prestasjonen. Men vi hadde også mange andre gode: M. Andenæs, R. Berthelsen, F. Borgen, T. Briseid, G. Huseby, U. B. Lundh, E. Lundgren, A. Varman og mange lovende som «forsvant»: Ø. Arnesen, E. Granholdt, T. Hjelseth, K. Møller, N. C. Nielsen, T. Ystgaard, O. Rui, L. Randin og B. T. Larsen.

Den nåværende «generasjon» slutter seg fint inn i rekken etter de foregående. Deres resultater beviser at mitt syn på mellomdistansetreningen ikke er så gal som enkelte «ekspert» ville ha det til. Den skandinaviske rekorden på 4 x 1500 m og den tre-dobbelte Tjalve-triumf på 800 m. i Norgesmesterskapet viser i det minste at vi er på rett vei.

Her har en også fått et godt bilde av hva miljøet betyr når det gjelder å inspirere og hjelpe hverandre under harde treningsdager, og til å yde det beste under innbitte konkurranser. Her kan en med rette si at ordtaket «Samhold gir styrke» har full gyldighet.

Guttene jeg har fått ren glede å være sammen med i disse årene, har ikke vært en grå masse. Alle har vært spesielle typer med sine særpreg, som har gjort at de

har utfylt hverandre på en positiv måte. Derfor har også samværet på treningskveldene virket oppdragende på guttene. Ingen kan f. eks. bli «høy på pæra» i en klubb som kan ha 10-15 norske mestere i en gym.sal på en treningskveld.

Men det som har vært likt for alle har vært den fine grunntonen, som svinger fra den mest hensynsløse kritikk, eller en underfundig, for en utenforstående ofte uforståelig fleip, til den åpenlyse beundring.

Slik har det vel sikkert også vært før min tid, så jeg kan godt forstå hvorfor Tjalve har kunnet holde seg på toppen i norsk friidrett i 75 år. Det er jeg sikker på at klubben vil gjøre også i de neste 75.

Nå er det jo ikke bare de aktive som danner et klubbmiljø. En klubbs ledelse betyr til syvende og sist kanskje mest for miljøet. Det er de som tilrettelegger forholdene slik at de aktive trives.

Jeg har alltid hatt følelse av at Tjalve's ledere først og fremst alltid har tenkt på de aktives ve og vel. Samme hvor vanskelige de økonomiske forhold har vært mange ganger; så har jeg aldri hørt at det skulle spares, slik at det gikk ut over de aktive. Jeg minnes med glede det gode samarbeide jeg har hatt gjennom årene med O. Aukner, A. Boysen, J. Hemsvik, Bj. Melby, F. Strømme, K. Sæves og mange andre.

Om de unge som i disse dager har blitt valgt inn i styret, følger det samme grunnsyn på klubbledelse som de ovennevnte har arbeidet etter, så vil klubbens fremtid også på dette felt være sikret.

Et nært samarbeide mellom et klubbstyre, klubbens aktive og dens trenere er en forutsetning for en klubbs fremgang og tvisel. Dette blir gjort i Tjalve i dag.

Blir det også gjort fortsatt, kan klubben se fremtiden lyst i møte.

Jeg gratulerer med 75-års jubileet, og håper at alle Tjalve's medlemmer vil arbeide for å holde den samme fine stilen i årene som kommer.

«GUTTETRENERENS» INNTRYKK

Idretten riktig drevet bidrar til å skape samfunnsånd, kameratskap — miljø. En slik almen følelse av fellesskap, av varm medmenneskelig kontakt særpreger, eller burde særprege, all lagsport. Denne følelse av «alle for en, en for alle», denne «vi-innstillingen» fant jeg igjen for første gang i en klubb som drev enkeltmannsidrett, nemlig i Tjalve. Her var det miljøet og den fantastisk gode ånd og tone ledere, trener og utøvere imellom jeg først la merke til. Jeg skjønnte med ett at her lå forklaringen på at Tjalve gjennom årrekker har vært i stand til å holde en kvalitetsstandard god nok til å toppe både nasjonalt og internasjonalt.

En slik positiv miljødannelse er avhengig av dyktige og initiativrike ledere og trenere. Riktignok er det neppe alle gitt å skape et så godt grunnlag for sann idretts glede som Jan Hemsvik og Arne Nytrø har klart, men har man som disse to, innsett betydningen av dette, arbeider man i riktig retning.

Guttepartiene som jeg overtok i januar i år, har fått et godt grunnlag i det gode miljø og den kameratskapsånd som er bygd opp. Guttene kjenner hverandre ikke bare som lagsmedlemmer, men som mennesker, som kamerater. Jeg tror hver enkelt har fått tak i noe verdifullt, som de vil spre til sine omgivelser og kanskje få enda flere inn i vårt idrettsmiljø. Fruk-

tene har også vist seg i form av resultater vi alle kan være stolte av. Jeg lar årsstatistikken tale for seg, så jeg vil derfor i denne sammenheng ikke trekke fram noen spesielt, men gi en generell ros både til de yngste og eldste guttene for en vellykket sesong med gode resultater og fin idrettsånd. Den iver og stigende interesse, som guttene har lagt for dagen i dette høstsemesteret, lover det aller bes-

te for kommende sesong, og jeg tror framgangen vil fortsette i samme spor.

Med slike stimulerende arbeidsforhold, som møter en i Tjalve, er det bare en fornøyelse å yte noe ekstra, og jeg vil bestrebe meg på alltid å legge forholdene slik til rette at de unge kan med tiden bli verdige avtakere for våre beste seniørs idag.

Svein Hetland.

Tjalves yngste i fremgang

I medlemsbladet har vi tidligere i år tatt for oss innendørs- og stafettsesongen til Tjalves gutteavdeling, og det er nok så naturlig når vi snart står på terskelen til et nytt år, å kaste et blikk tilbake på det som har hendt på banen i sommer. La oss med en gang slå fast at det har vært en sesong i fremgang for Tjalve's gutteavdeling. Vi må riktignok finne oss i at 3 klubber ligger foran oss i Tyrving's gutteserie, og Oslo Turn slo oss i Oslo-serien for gutter, og vi greide heller ikke å tukte Vidar når det gjaldt kampen om å bli beste klubb i samtlige Oslomesterskap for gutter for 1965. Men det er tydelig at vi er i ferd med å stabilisere oss slik at vi kan ta kampen opp for alvor i neste sesong om tetplasseringene i landets guttekonkurranser. Det har vært noe tynt i våre rekker i hopp- og kastøvelsene for de eldste årsklasser, men nu følger nye klasser på hvor vi absolutt er bedre forspent.

Det vil føre noe for langt å gå tilbake til hvert enkelt stevne i sommer. Derfor tar vi for oss hver enkelt årsklasse som vi har hatt for vane i klubbavisen i tidligere år.

Det er løperne som dominerer i eldste gutteklasse (1947-årgangen), og til tross for en ujevn sesong på grunn av sykdom har Åge Galgerud grunn til å være fornøyd med sin innsats. Hans beste prestasjon er nok 2. plassen på 800 m. i Tyrvinglekene hvor han tangerte sin personlige rekord fra året før på 1.55,1. Åge hadde sjansen til å kopiere Arne Kvalheims to seire på rad i dette uoffisielle Norgesmesterskap for gutter, men i år var det nok ikke noe å gjøre med Ski's Svein Erik Bøhler. Ellers har Åge gått ned tiden sin på 400 m. og kan se tilbake på 1 Norgesmesterskap og 4 Oslomesterskap. Ola Thune har laget flere pene 400 metere i sommer og gått ned fra 52,1 til 51,6. I denne klasse har vi fått flere nye mellomdistanseløpere som kan bli gode å ha på juniorlaget i Holmenkollstafetten. Tom Erik Nilsen som er kommet fra Lørenskog, har dessverre fått mye av sesongen ødelagt på grunn av skader og sykdom. Hans Petter Jacobsen har absolutt gitt et godt inntrykk på distanser fra 800 m til 3000 m., og Stein Finstad skulle også ha muligheter. Vår eneste kaster i denne årsklasse Bjørn Sigurdsson drev energisk

i sin trening i hele vinter, men var kanskje ikke selv fornøyd. Han ble dog Oslo-mester i spyd i sin klasse og hadde der fornøvelsen av å slå Øivind Aase fra Oslo-Ørn som vant B-mesterskapet på Lillehammer. Et annet nytt navn er Bjørn Lang som er en fin type som bør gå inn for neste sesong for fullt. Vår gode allrounder Reidar-Rune Larsen har ofret seg for fotballen og har kun vært med i innendørsøvelsene i år. Her har han forøvrig hatt godt følge med Torgeir Taasen, en kar med fin spenst.

1948-klassen er også noe tynn jevnt over, men har sine spesialister. Vi tenker da på yngste skudd på «Schröder-Nielsen»-stammen — Thorolf — som har hatt en meget fin sesong som forhåpentligvis gir mersmak. Treningsiveren ga plass på vårt juniorlag på 4 x 1500 m. i Norgesmesterskapet sammen med storebror Terje, Arne Kvalheim og Magne Bjørdal, og foruten dette suverene mesteskaper med tilhørende Norgesrekord for junior, ble det gull i KM på 1500 m. både i junior- og gutteklassen. Ytterligere 2 gullmedaljer ble det på Thorolv i år i det han overraskende løp dødt løp med Kamps Trond Skyberg i terrengmesterskapet, og så deltok han på vårt seirende lag på 4 x 100 m. i 1947-klassen. Vi kan ikke forlate Thorolf før vi har nevnt den fine 4. plassen på 800 m. i Tyrvinglekene, og hans foreløpige personlige rekorder på mellomdistansene er 2.00,1 — 4.08,2 og 8.59,4, den sistnevnte tiden er ny fin Oslorekord i 17-årsklassen. Ellers har både Haavard Nordlie og Erik Evensen gjort et såpass godt inntrykk i år at vi må ha grunn til å regne med begge fortsatt. Vi synes det er hyggelig når to gutter som Haavard og Erik som har vært med fra 10-årsalderen, virkelig er kommet på god gli. Vår spretnet lengdehopper Tor Brevig har

ikke fått vært med så mye i sommer, men vi håper å se ham mere neste år.

I 1949-klassen er selvsagt Per Kristian Haugen i særklasse blant løperne, og han er sikkert en av de mest lovende emner Tjalve har hatt i sin gutteavdeling. 400 meter er favorittdistansen, og fremgangen fra i fjor er påtagelig, nemlig fra 53,0 til 51,2. Per Kristian ble suveren vinner av Vestheimlekene 400 m. og fikk da Dagbladets pokal for beste mellomdistanseløper på dette storstevne. Det ble ellers både norsk mesterskap og juniorrekord på 4 x 400 m. på Per Kristian, og i Oslo-mesterskapet ble det i alt 6 gull, 2 i senior, 1 i junior og 3 i gutteklassen. Det er også blitt nye personlige rekorder på 100 m. med 11,4 og 200 m. med 23,2, mens den første 800 m. ble tilbakelagt på 2.04,3. Klassens store allrounder er Trond Rosén som har hatt en gledelig fin fremgang i år. Han beveger seg omkring 1000 pts. både i løp, hopp og kast. Det blir vel til syvende og sist kaster av Trond selv om lengden på 6,18 vel rager høyest i år. Nye og interesserte gutter i klassen er Tor Eggesvik og Terje Fiskarstrand, førstnevnte er sprinter og sistnevnte gjør det foreløpig best i hopp.

1950-klassen er blitt en av Tjalves aller beste årganger, og med den treningsiver som legges for dagen og fremfort med det gode og kameratslige miljø som det hersker blant disse 15-åringene, er det grunn til å håpe på denne årsklassen i tiden fremover. Poengmessig rager Tor Aronsens flotte Oslorekord i spyd med 58,24 høyest, men samme gutt har også hatt fin fremgang både i løp og hopp så det er ikke godt å si i hvilken retning det går for Tor. Det haster imidlertid ikke med noen direkte spesialisering ennå. En ivrig mellomdistansetrio er Frode Andresen, Knut Kvalheim og Erik Shetelig

for å ta dem i alfabetisk rekkefølge, og Erik Hansen er kasteren i klassen med fin seier i kule i Vestheimlekene. Steinar Aasterud er en ny gutt med fine løper-takter, og en ny god allrounder er Trond Ajer som kanskje har de beste muligheter i lengde. Knut Amundsen er også kommet mere med i år og bør ha muligheter på 400 m.

Bjørn Moe er selvsagt det store navnet i en god 1951-klasse og har i alt erobret 6 gulmedaljer i Osломesterskapet. Bjørn har vært helt suveren her hjemme i løp denne sesong og ble klar vinner av Tyrvinglekenes 60 meter. Med litt mere hell hadde han også gått til topps i lengde i dette stevnet, det beviser hans imponerende 6,03 på sesongens siste dag. Bjørn har også vist fine anlegg i hekk ved sin fine Oslo-rekord på 8,7 i 60 m. hekk, og her skal vi huske på at navn som Terje Nordberg, Jan Hedenstad og Jon Ragnar Thowsen har stått foran ham på rekordlisten i denne øvelse. Rune Svensson og Jan Eggesvik er blant byens beste sprintere i denne årsklasse og sørget sammen med Bjørn Moe for 3-dobbel Tjalveseier i Osломesterskapets 60 m. Klassens gode hopper Terje Nilsen har vært satt litt tilbake på grunn av sykdom i år, men er nu i trening igjen. Anders Gjerde er en fin allroundertype, mens John Rein har gode muligheter i lengde og hekk med sin gode teknikk. Gode kastertyper i klassen er Jan Erik Larsen, Øivind Gudim og Leif Rosén. I denne årsklassen som er sterkt preget av problemer med vekst og utvikling, er det også navn som sikkert vil komme igjen bare kroppen får satt seg litt.

1952-klassen er nok noe tynn, men det ble allikevel 3 Osломesterskap på Tjalve. Svein Johnny Andersen vant som tidligere nevnt høyde uten tilløp, og ellers gikk Ola Nersveen til topps i høyde og

Roger Hermansen tok gull i kule. Sistnevnte har gode muligheter i kast og har overlegent byens beste resultat i kule i år for sin årsklasse og er også god i spyd. Treningsivrige Ola Nersveen har godt tak på dykkstilen i høyde. Terje Berntsen som har tilhørt klassens beste, har måttet stå over i år på grunn av skade.

1953-klassen har mange ivrige gutter som riktignok ikke skaffet klubben noe kretsmeesterskap, men som har gode anlegg. Per Aarnes har vært klassens beste løper, mens Jan Engedahl ligger lengst fremme i hoppøvelsene, med fine plaseringer i høyde. Jan er også utholdende og leverte flere fine terrengløp i vår. Klassens beste kaster var Per Dalmar med hele 59,10 i ballkast. Det skal bli morsomt å se Per neste år når årsklassen går over til spyd. Jens Jensen og Rune Møen ligger ellers lengst fremme i løp, mens Morten Huse foreløpig deltar meget flittig i samtlige øvelser. Terje Andersen er en gutt med gode anlegg, og han håper vi å se mere på banen neste sommer.

Og så er vi kommet frem til «nykomlingene» i yngste klasse, nemlig 1954-årgangen. Her har vi virkelig flere navn som har satt sitt preg på premielistene i sommer. Klassens beste sprinter og lengdehopper er den lille, spretne Willy Karlsen som kun manglet 1 eneste centimeter på å sette Oslorekord i lengde. Thor Alexandersen har fin-fint tak på den vanskelige høydeøvelsen og gikk helt til topps i Osломesterskapet. Det manglet heller ikke meget på at han hadde greid Oslo-rekorden i høyde uten tilløp her i høst. Svein Kvalø har vært den desidert beste i kast, men er også meget god i løp og hopp. Ved siden av disse tre finner vi interesserte gutter som Viggo Westbye, Jan Huse og Arne Henrik Christensen av dem som

har deltatt i sommer, og i løpet av høsten er det kommet til ytterligere navn som vil få sin debut på banen til sommeren.

Undertegnede tror og håper at Tjalve kan regne med ytterligere fremgang i kommende sesong for sin stolthet — gutteavdelingen. Vi ser det på innendørstreningen hvor avdelingens nye og utmerkede trener Svein Hetland virkelig har fått sveis på tingene. Fremmøtet har øket betraktelig, og det at de samme gutta kommer igjen treningsdag etter treningsdag viser at opplegget er populært. Vi vil gjerne gi et godt råd til de av dere som ennå ikke har vist dere på klubbtreningen i Handelsgymnasiet etter at vi startet opp i høst. Ta en tur ned til oss mandag eller fredag eller begge dager og bli klar over at det er vel anbragt tid. De av Tjalvegutta som var blant de ivrigste på Handelsgymnasiet i fjor vinter, hadde også den største idrettslige fremgangen i sommer.

I. H.

ET BETENKELIG LANDSKAMP-OPPLEGG

Norges Friidrettsforbund har nylig offentliggjort sine landskampavtaler for 1966. Vi skal ha 6 matcher for vårt seniorlandslag, og som motstandere får vi sterke friidrettsnasjoner som Finland (2 kamper), Romania, Tsjekkoslovakia, Sverige og Vest-Tyskland, og landskampsesongen vil strekke seg fra 5. juni da vi møter finnene i Helsinki til 25. september da vi avslutter mot Vest-Tyskland nede i Lübeck. Det er et uhyre stort og krevende program som styret i Norges Friidrettsforbund presenterer for våre landskampsfolk, og det blir så meget mere betenkelig når det ses på bakgrunn av siste sesongs svake norske landskampsinnsats. Med det tynne toppnivå vi har i flere øvelser hadde det vært riktigere å

konsentrere seg om færre antall landskamper og gått inn for å matche de aktive i f. eks. 2 hjemme- og 2 utlandskamper. Vi skal ikke male en viss person på veggen, men vi er oppriktig talt svært redd for at det vil gå galt i flere av oppgjørene. Det første oppgjøret mot Finland som er den tidligste landskamp i vår friidrettshistorie, virker for mange av oss svært ufornuftig lagt, og vi er heller ikke så veldig begeistret for de store oppgaver vi blir stilt overfor i slutten av september. Her skal vi først møte Finland på Bislett med 3 mann i hver øvelse tirsdag 20. og onsdag 21. september, og allerede den påfølgende lørdag og søndag er det klart for oppgjøret mot Europas nest beste friidrettsnasjon Vest-Tyskland. Ved siden av disse 6 landskampene skal våre beste folk møte best mulig forberedt til harde Europamesterskapskonkurranser i Budapest i månedskiftet august/september. Og i løpet av denne lange og anstrengende landskampsesong som strekker seg over praktisk talt 4 måneder skal de samme landslagsfolk representere sine klubber i flere norsk mesterskap og internasjonale oppgaver, og man burde også ha anledning til å akseptere hyggelige innbydelser til stevnesugne arrangører i byer og steder i vårt eget land, og sist, men ikke minst, så skal man også ha tid til trening ved siden av.

Et raskt gjennomsyn av den internasjonale terminlisten forteller at Norge ligger i teten når det gjelder antall landskamper i 1966. Gjennomsnittet ligger på 4 landskamper for de fleste europeiske nasjoner neste år, og vi syntes at dette også hadde vært et naturlig tall for Norge. Man har lett for å bli stemplet som negativ når man taler for begrenning i en eller annen form. Men denne gang velger vi å si fra på forhånd.

Jan Hemsvik.